Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ ἀρχιερεῖς, πανέντιμοι πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, θεοφιλεῖς μοναχοὶ καὶ μονάζουσαι, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί μου ἀγαπητοί,

Σήμερον, καθὼς ἡ Ἐκκλησία, Ἐπουράνιος καὶ ἐπίγειος, ἐν ἑνότητι καθολικῇ γεραίρει τὸν Ἐνσαρκωθέντα Θεόν, ἐκ μέσης καρδίας συγχαίρω ὑμᾶς ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ λαμπροφόρῳ ἑορτῇ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Σήμερον στρέφομεν ἐκ νέου τὰ νοερὰ ἡμῶν ὄμματα πρὸς τὰ πρὸ δύο χιλιετιῶν γεγονότα τῆς Βηθλεέμ. Ἀτενίζομεν τὸ πρᾷον Βρέφος, τὸ ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθὲν καὶ ὑπὸ τῆς Παναχράντου Μητρός, τοῦ Ἁγίου Ἰωσὴφ καὶ τῶν ποιμένων περιβληθέν, τῶν πρώτων εἰδοποιηθέντων διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὴν γῆν, καὶ ἀκολουθοῦμεν τὰς Ἀσωμάτους Δυνάμεις, τὰς δοξαζούσας τὸν ἐν Ὑψίστοις Δημιουργόν, τὸν διὰ τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ δωρήσαντα τοῖς ἀνθρώποις εἰρήνην καὶ εὐδοκίαν.

Ἀναλύων τὴν οὐσίαν τῆς ἑορτῆς ταύτης ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐτόνισεν: ὁ θρίαμβος ἡμῶν συνίσταται εἰς τὴν *ἐπιδημίαν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἵνα πρὸς Θεὸν ἐνδημήσωμεν, ἢ ἐπανέλθωμεν* (Λόγος ΛΗ'). Νῦν τῷ ὄντι *ἤγγικεν* ἡμῖν *ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν* (Ματθ. 3, 2): ἵνα ἐκπληρωθῶσιν αἱ παλαιαὶ προφητεῖαι κατέβη ἐπὶ τῆς γῆς ὁ πολυαναμενόμενος *Συμφιλιωτὴς* (Γεν. 49, 10), *ὅτι παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν… καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ…Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος* (Ἡσ. 9, 6).

«Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰω. 14, 27), ἀπευθύνεται πρὸς ἡμᾶς ὁ Χριστός. Τί εἶναι αὐτὴ ἡ εἰρήνη, ἣν ἔδωκεν ὁ Κύριος τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἣν ἀνύμνησαν οἱ ἄγγελοι τὴν ὥραν τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος; μήπως ἔκτοτε λιγόστευσαν αἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἔχθραι καὶ συγκρούσεις; πανταχόθεν ἀκούομεν «εἰρήνη, εἰρήνη», καὶ δὲν ὑπάρχει εἰρήνη, κατὰ τὸν λόγον τοῦ προφήτου (Ἱερ. 8, 11). Ἀλλὰ ἡ ἀληθινὴ εἰρήνη, ἥτις κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Γεννήσει, ὑπερέχει *πάντα νοῦν* (Φιλ. 4, 7). Δεν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων, οὔτε ὑπόκειται εἰς τὰς θλίψεις καὶ στερήσεις τοῦ προσκαίρου βίου. Αὕτη ἡ ἀκατανίκητος ἐσωτερικὴ εἰρήνη ἐμπερικλείεται εἰς Αὐτὸν τὸν Θεόν, Ὅστις κατασταθεὶς ἄνθρωπος, κατὰ πάντα ὅμοιος μεθ'ἡμῶν παρεκτὸς ἁμαρτίας, οὐχὶ ἁπλῶς ἐνεργεῖ εἰς τὴν ἱστορίαν ἡμῶν, ἀλλὰ ὁρατῶς παρίσταται ἐν αὐτῇ. Σήμερον *ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν…πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας* (Ἰω. 1, 14). Ὁ Κύριος εἶναι ἐγγύς, ἀγαπητοί μου, οὐδέποτε ἂς μὴ λησμονήσωμεν τοῦτο καὶ ἂς μὴ ἀποθαρρυνθῶμεν! Ἐν Τούτῳ ἔγκειται ἡ δύναμις ἡμῶν, ἡ ἰσχυρὰ ἐλπὶς καὶ ἡ πνευματικὴ παρηγορία εἰς ἑκάστην περίστασιν τῆς ζωῆς.

Ὑποκλινόμενοι ἔμπροσθεν τοῦ ταπεινοῦ μεγαλείου τοῦ θαύματος τῆς Θείας Ἐνσαρκώσεως καὶ δοξάζοντες τὸν ἐλεληυθότα εἰς τὸν κόσμον Σωτῆρα, δὲν δυνάμεθα ταυτοχρόνως παρὰ νὰ ἀγωνιῶμεν διὰ τὰ ἐν ἐξελίξει σήμερον πολεμικά, ἅτινα συσκοτίζουν τὴν ἁγίαν πανήγυριν τῆς Γεννήσεως, διότι καθὼς παρατηρεῖ ὁ Ἀπόστολος, *καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη* (Α' Κορ. 12, 26). Εἰς αὐτὰς τὰς δοκιμασίας, αἵτινες ἔπληξαν τοὺς λαοὺς τῆς ἱστορικῆς Ῥωσσίας, ἰδιαιτέρως σημαντικὸν εἶναι ἵνα ἐμπράκτως ἐπιβεβαιῶμεν τὴν ἀφοσίωσιν ἡμῶν τῇ χριστιανικῇ ἡμῶν κλήσει καὶ ἐπιδεικνύωμεν τὴν δι'ἀλλήλων ἀγάπην. Ἐνίοτε μᾶς φαίνεται ὅτι τὸ ἀγαθὸν εἶναι ἀσθενὲς καὶ ἀπροστάτευτον καὶ ἐκ τῶν πενιχρῶν ἡμῶν προσπαθειῶν ὀλίγον ἐξαρτᾶται. Καὶ ὅμως δὲν ἰσχύει τοῦτο.

Ὑπάρχει μία ἀμετάκλητη πνευματικὴ ἀρχή: ἡ ἀγάπη πληθαίνει ὅταν προσφέρωμεν τὸν ἑαυτὸν μας τοῖς ἄλλοις, ὅταν θυσιάζωμεν τὸν χρόνον ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ πλησίον, βοηθῶμεν οἰκονομικῶς ἤ ἁπλῶς ἐπιδεικνύωμεν διὰ τοῦτον τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν. Τότε ὄχι μόνον μεταμορφοῦμεν τὸν πέριξ ἡμῶν κόσμον, ἀλλὰ καὶ ἀποκτῶμεν ὑπερπολύτιμον τι ἐντὸς ἡμῶν. Εἰς τοῦτον ἁπλόν, ἀλλὰ ἀποτελεσματικὸν πνευματικὸν νόμον ἔγκειται τὸ μυστήριον τῆς ἀληθοῦς εἰρήνης καὶ τῆς τῷ ὄντι ἀγάπης, ἣν τόσον ἐπιποθεῖ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων. Αὕτη ἡ εὐτυχία δὲν εὑρίσκεται μακράν, ὅπως ὑποθέτουν ἄνθρωποί τινες, οἱ τρέχοντες ὄπισθεν τῶν φανταστικῶν ψευδαισθήσεων τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς ἀθλίβου ζωῆς. Ἡ τῷ ὄντι εὐτυχία συνίσταται εἰς τὸ νὰ καταστήσωμεν τοὺς πέριξ ἡμῶν κοινωνοὺς τῆς ἀγάπης καὶ εὐφροσύνης καὶ διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἵνα δοξάσωμεν τὸν Θεόν, τὸν Ἐνανθρωπήσαντα ἵνα *ζωὴν ἔχωμεν καὶ περισσὸν ἔχωμεν* (Ἰω. 10, 10). Ὅταν ἀφήνωμεν τὸν Χριστὸν ἵνα ἔλθῃ εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν καὶ ἐπιτρέψωμεν ἵνα ἐνεργήσῃ ἐντὸς ἡμῶν, εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐπικρατεῖ ἡ εὐλογημένη εἰρήνη καὶ ἀνάπαυσις (Ματθ. 11, 29), ἐνῷ καθιστώμεθα κοινωνοὶ τῆς *βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἥτις ἐντὸς ἡμῶν ἐστιν* (Λουκ. 17, 21).

Βουλόμεθα ἵνα ἀγκαλιάσωμεν τὸν Γεννηθέντα Κύριον; τότε ἂς ἀγκαλιάσωμεν τὸν θλιβόμενον καὶ παρηγορήσωμεν τὸν ταλαιπωρημένον. Βουλόμεθα ἵνα ἀγγίξωμεν τὸν Χριστὸν καὶ ὡσεὶ τοὺς ἐξ Ἀνατολῶν σοφοὺς προσφέρωμεν τῷ Θείῳ Βρέφει εὐπρόσδεκτα δώρα; ἂς προσφέρωμεν τότε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν φροντίδα ἡμῶν τοῖς πλησίον, παράσχωμεν τὸ κατὰ δύναμιν ἔλεος εἰς τὸν ἐμπερίστατον καὶ στηρίξωμεν τὸν ἀποθαῤῥυμένον. *«Ἐφ᾽ ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε»* (Ματθ. 25, 40), – ἀναφέρει ὁ Σωτὴρ.

«Ἡ νύκτα τῶν Χριστουγέννων κομίζει εἰρήνην καὶ γαλήνην τῇ οἰκουμένῃ!, ἀναφωνεῖ ὁ Ὅσιος Ἐφραὶμ ὁ Σύρος καὶ μετὰ παῤῥησίας συνεχίζει λέγων ὅτι, *αὕτη ἡ νύκτα ἀνήκει εἰς τὸν Πρᾶον, ἑπομένως ἕκαστος ἡμῶν ἂς ἀποθῇ τὴν ὀργὴν καὶ τὸ ἀνεπιεικές. Νῦν ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τοῦ ἐλέους, ἂς μὴν τρέχει οὐδεὶς ἐκδικόμενος τὴν προσβολήν, ἣν ὑπέστη. Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα τῆς ἀγαλλιάσεως, ἂς μὴν γίνῃ οὐδεὶς αἴτιος τῆς συμφορᾶς καὶ θλίψεως διʼοὐδένα»* (Ὕμνοι εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, Αʼ).

Ἂς ἀφουγκρασθῶμεν τὰ θαυμάσια ταῦτα λόγια τοῦ «Σύρου προφήτου τῆς ἐρήμου» καὶ ἀνοίξωμεν τὰς καρδίας τῷ Ἐνσαρκωθέντι διʼἡμᾶς Κυρίῳ. Ἂς ἀγαλλιῶμεν, διότι Αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Δεσπότης τῆς Οἰκουμένης πράως κατῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα δωρήσῃ ἡμῖν σωτηρίαν καὶ αἰώνιον ζωήν. Ἡμεῖς δέ, μετʼεὐγνωμοσύνης ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς τοὺς βροτοὺς ἀγάπην, ἂς ἁγιάσωμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τῆς ὑπομονῆς ἐν ταῖς θλίψεσι, τῆς διαπύρου προσευχῆς καὶ τῶν ἀγαθῶν ἔργων, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Πάλιν καὶ πολλάκις συγχαίρων ὑμᾶς, ἀγαπητοί μου, διὰ τὴν λαμπροφόρον ἑορτὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως, εὔχομαι ἀνεξάντλητον χαρὰν καὶ εὐμερίαν ταῖς οἰκίαις καὶ ταῖς οἰκογενείαις ὑμῶν, ἰσχὺν δυνάμεως καὶ πλουσίαν τὴν συναντίληψιν παρὰ τοῦ Θείου Βρέφους Ἰησοῦ. Ὁ Φιλάνθρωπος Δημιουργός, Ἀληθινὸς Κύριος τῆς ἱστορίας, ἂς ἐπιδείξῃ ἔλεος Αὐτοῦ διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Ἁγίας Ῥωσσίας καὶ εὐλογήσῃ ἐν τῇ εἰρήνῃ πάντας ἡμᾶς, ἵνα *ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάσωμεν τὸν Ἐνσαρκωθέντα Σωτῆρα καὶ πειστικῶς μαρτυρήσωμεν ὅτι μεθʼἡμῶν ὁ Θεός*!

ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν

Κύριλλος

Ἐν Μόσχᾳ,

Χριστούγεννα 2022-2023

Το Μήνυμα είναι διαθέσιμο στις ακόλουθες γλώσσες:

Αραβικά

Αγγλικά

Απλοποιημένα Κινεζικά

Γαλλικά

Ινδονησιακά

Ιταλικά

Κορεατικά

Παραδοσιακά Κινεζικά

Ρωσικά

Σεμπουάνο

Ταϊλανδέζικα

Χμερικά

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/89921/